

GRZEŚĆ SIĘ (5) *vb impf*

zawsze się.

W formach osobowych prawdopodobnie e jasne (tak w grześć).

inf grześć się (1). ◇ praes 3 sg grzebie się (1). ◇ 1 pl grzebiemy się (1). ◇ imp 2 sg grzeb się (1).

◇ con 3 sg m grzebłby się (1).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w. s.v. grześć.

Przedzierać się, przedostawać się z trudem (5) :

Przen: Usiłować coś osiągnąć (3) : dąlekboby fie nam tám owłzem przyftało grześć gdzie nam to dármo przychodzi. RejZwierc 14v.

grześć się do czego (1): A grzebłby fie do tego by fnadz y pod lodem. Aby iedno oględác co rołkofzy płodzi RejWiz 22v.

grześć się przez co (1): plyn y grzeb fie kedy możelz przez thy nawálnosci á przez thy niebełpieczeńftwá [...] morzá fwiátá tego. RejPos 237.

a. *Wdzierać się, kopiąc w głąb ziemi (2) : Iuż fie gornik grzebie pod ciężką ziemię RejZwierc 65v, 14v.*

Formacje współrdzenne: dogrześć się, odgrześć się, wygrześć się, zagrześć się; dogrzebać się.

KW